

[Sven Skovmand]

Jeg vil til sidst sige, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig de anerkendende ord, der er faldet om OOA, som nok må siges at være den mest vellykkede græsrodsbevægelse, vi har. Jeg synes, denne organisation har gjort et fantastisk arbejde for at skaffe andre oplysninger end dem, vi har fået fra regering, fra Risø og fra elselkaberne. Samtidig har man gjort et tilsvarende stort arbejde for at få folk til at forstå problemerne i forbindelse med atomkraften og de videre perspektiver, der lå i at sige nej til den. Nu har denne græsrodsbevægelse gjort sit arbejde, nu må det være et vågent flertal i folketinget, der har til opgave at føre det ud i livet, og jeg har på fornemmelsen ud fra denne debat, at det vil ske.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal lige sige til hr. Sven Skovmand, at det er som sød musik i øret på en socialdemokrat at høre de smukke ord om vedvarende energi. Socialdemokratiet har fremsat et forslag om dette, og jeg ser derfor frem til, at de radikale vil stemme for vores ændringsforslag til finanslovsforslaget, når vi kommer dertil i midten af december.

Energiministeren (Enggaard):

Jeg skal ikke forlænge denne debat så forfærdelig meget, bl.a. fordi denne for så vidt historiske lejlighed jo er karakteristisk på den måde, at den almindelige interesse fra omverdenen ikke er voldsom stor: jeg har bemærket, at der er én hæderlig journalist, som har overværet hele denne debat. Det er vel et meget godt udtryk for, at drøftelsen her i dag sker i det, man kunne kalde en afslappet atmosfære, fordi hele dette spørgsmål er kommet ind i en fase, hvor man kan sige, at behovet, som jeg har sagt, ikke er så påtrængende, og hvor man kan sige, at et politisk flertal i folketinget og i befolkningen reelt har taget stilling til, at man ikke i øjeblikket ønsker at fremme dette spørgsmål. Det har alt sammen bidraget til, at vi i dag har kunnet drøfte tingene i en mere afslappet atmosfære, end man ville have kunnet for nogle år siden. Så langt så godt.

Jeg har også noteret mig det lille drilleri, der har været mellem socialdemokratiet og de radikale i dagens anledning, og det skal

jeg ikke blande mig meget i, men bare notere mig, at de radikale, selv om de ved deres udarbejdelse af teksten har holdt sig relativt tæt op ad socialdemokratiets kongresbeslutning, dog ikke har foretaget ren afskrift; der er, viser det sig, når man analyserer det, små forskelle. Jeg har f.eks. bemærket, at socialdemokratiet siger »med den nu kendte teknologi«, og det er en vigtig ting at notere sig. Det samme gælder et andet spørgsmål, nemlig problemet angående de arealreservationer, som er foretaget med henblik på kernekraft, idet det har givet anledning til en udtrykkelig bemærkning fra fru Jytte Hilden om, at en del af disse pladser bør frigives. Heraf kan man vel slutte omvendt, at socialdemokratiet mener, en del af pladserne bør bevares. Jeg kender også baggrunden, sådan som det blev refereret, nemlig hensynet til en række andre vigtige formål.

I øvrigt skal jeg ikke gå nærmere ind på det spørgsmål, som fru Jytte Hilden, hr. Tinning og andre var inde på, fordi det først og fremmest hører under miljøministerens område. Det er et planlægningsspørgsmål, som vel rettelig bør diskuteres i den sammenhæng, men det er naturligvis et centralt spørgsmål, som det er rigtigt at nævne netop ved denne lejlighed.

Den rapport, der er på vej fra energiministeriet om behov for elektricitet i fremtiden og de økonomiske vilkår i forbindelse med fremstilling af elektricitet henholdsvis baseret på kul med svovlrensning og ved kernekraft, anbefalede fru Jytte Hilden mig faktisk at putte i skuffen i stedet for at sende den til folketinget. Jeg kan ikke følge den anbefaling, for dels har jeg lovet folketinget at give den, og det vil jeg loyalt gøre, dels synes jeg faktisk også, det hører hjemme i forbindelse med behandlingen af det spørgsmål, vi her har taget fat på i dag, at man sætter sig ind i den argumentation, som foreligger.

Jeg kan ikke rigtig acceptere den tankegang, at man ved politiske vurderinger af kernekraften ser væk fra en række ting, som måske kan stride imod den konklusion, som et flertal i dag synes at nærme sig, men som ikke desto mindre hører med.

Fru Jytte Hilden sagde, at a-kraft ikke giver mere beskæftigelse. Det skal vel opfattes i den direkte betydning, at det ved opførelsen af a-kraftværkerne er forholdsvis beskedent, hvor meget beskæftigelse der kan tilfø-